

[Handelsministeren.]

med den foreliggende Sag at gøre, men det er nu noget for sig. Det ærede Medlem sagde, at han havde hørt, at Valutakontoret havde nægtet Overførelse af en Valutabevilling fra en Vare til en anden; den Vare, som vedkommende Importør vilde importere, skulde være Bananer i Stedet for nogle andre Frugter, og det var blevet nægtet vedkommende Importør med den Begrundelse, at Bananerne vilde blive for billige, naar der kom for mange Bananer ind i Landet. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at opgive mig, hvad det er for en Importør, der har faaet denne Besked, og hvem han har faaet den af. Jeg skal saa lade undersøge, om der er nogen Holdbarhed i det, det ærede Medlem har sagt, eller det ikke har noget med Virkeligheden at gøre.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg kan ikke smigre mig med, at Bestemmelserne om Dækningsregler har fundet nogen særlig velvillig Modtagelse fra Venstre og fra konservativ Side. Det undrer mig ikke, thi det gaar jo ofte saaledes her i dette høje Ting, at det er lettere at faa en Udgift bevilget end at faa den tilsvarende Indtægt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Korsgaard gik stærkt imod Afgiften paa Aktieudbytte uden dog at fremføre særlige Grunde for, at det skulde være forkasteligt at tage en Del af dette Udbytte. Det vil ogsaa være vanskeligt at begrunde en saadan Modstand, efter at flere Aktieselskaber har givet meget store Udbytter. Det forekommer mig, som jeg sagde ved Forslagets Forelæggelse, at under en Situation som den, hvori vi lever, og hvori der stadig kræves nye Bevillinger af Staten, bør man ogsaa svare en rimelig Afgift af de store Udbytter, der bliver udbetalt. Jeg har foreslaaet, at Afgiften skal svares efter en stigende Skala, saa særlig trykkende vil den ikke komme til at virke.

Det ærede Medlem Hr. Krag var ikke helt afvisende over for Forslaget om at tage en Afgift af det Udbytte, der bliver udbetalt af Aktieselskaberne, men mente, at man særlig burde undersøge, hvilke Selskaber der paa Grund af Valutabestemmelserne har haft en særlig stor Fortjeneste. I og for sig skulde jeg ikke have noget imod at gaa ind i en saadan Undersøgelse; vi har talt om det tidligere, det vil være forbundet med visse Vanskeligheder, men er der Mulighed for, at man kan faa et Beløb ind ad den Vej, saa er det foreliggende Forslag, selv om det ærede Medlem Hr. Korsgaard søgte at mane

forskellige Aander frem, ikke affattet anderledes, end at vi kan gaa ind i en Forhandling om at ændre det paa dette Punkt.

Men der er naturligvis en Svaghed derved; jeg forstaar, at ogsaa visse Medlemmer af Venstre kræver større Importfrihed, og saa er det jo muligt, at de Fordele, visse Selskaber kan have haft i de sidste Aar, kan svinde, og da Loven gælder for 5 Aar, ved man jo ikke, hvilke Indtægter man i Løbet af de kommende Aar kan faa gennem Selskaberne. Men jeg tilsiger min Villighed til at forhandle om, om det vil være mere praktisk at søge denne Del af Forslaget givet en anden Affattelse.

De ærede Medlemmer Hr. Krag, Hr. Christmas Møller og Hr. Pürschel gik derimod stærkt imod § 51, idet de sagde, at ingen inden for Regeringen kunde dog have en saa formastelig Tanke som, at Oppositionen i denne Sal skulde gaa med til at give Finansministeren en saa udstrakt Magt og Myndighed.

Ja, er denne Magt og Myndighed nu saa stor? Der staar i § 51, at for saa vidt de Indtægter, der ellers er anført i Lovforslaget, ikke maatte være tilstrækkelige til at dække de Udgifter, som Loven maatte medføre, bemyndiges Finansministeren til i dertil fornødent Omfang forholdsmæssigt at forhøje Indkomst- og Formuebeskatningen, altsaa at forhøje den med det Beløb, som skal til for at dække Udgifterne. Er det nu saa forfærdeligt?

Det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at man kan jo gaa til Rigsdagen, men, sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, dette Besvær vil Finansministeren altsaa ikke have. Ja, hvis det kun kom an paa Besværet, skulde der ikke være det mindste i Vejen; men det, som jeg ønsker, er, at naar man vedtager en Lov, der medfører Udgifter, saa har man ogsaa Dækning derfor. Det forekommer mig, at navnlig de Konservative, jeg kunde sige baade i Tide og Utide, har krævet dette; jeg spørger det ærede Medlem Hr. Pürschel: Er det ikke saaledes, at der staar i det Program, som Det konservative Folkeparti vedtog for kort Tid siden, at der maa være Dækning for Udgifterne? (*Christmas Møller:* Jo, naturligvis). Jo, naturligvis, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Men hvorfor vender man sig saa imod denne Bestemmelse, der netop kræver Dækning for Udgifterne og ikke mere?

Foreløbig kan denne Paragraf ikke komme til at virke. Først i Aaret 1936—37, altsaa om to Aar, kan denne Bestemmelse træde i Kraft, og saa kun for, hvad der